

De gouden WK-ploeg met op de voorste rij van links naar rechts: Dieter Friedrichs, coach Stefan Verhoeven en bankruuner Ramon Ansing. Middelste rij: Jan van Schendel, Jo Adriolo, Wim Fuhler en Arjan Klop. Achteraan: Stefan Altena en Jurgen Spierings.

NEDERLAND WERELDKAMPIOEN ZOETWATERVISSEN!

Het Nederlandse team heeft op het WK Zoetwatervissen in Kroatië een wereldprestatie geleverd door met grote overmacht de zege op te eisen. Het veroveren van de wereldtitel in de 'koningsklasse' van het wedstrijdviszen is een unieke en bijzondere prestatie. In dit artikel blikken we met diverse betrokkenen terug op het gouden wereldkampioenschap.

Vlak na terugkomst uit Kroatië kan de bondscoach van Sportvisserij Nederland, Jan van Schendel, het nog maar nauwelijks bevatten. "Het is on-ge-loof-lijk, maar we zijn toch echt wereldkampioen geworden! Dat had ik vooraf niet durven dromen. De visserij op dit WK was vanwege de harde stroming op het parcours zo specifiek en er zijn tegenwoordig zoveel sterke tegenstanders, dat het steeds moeilijker wordt om mee te doen om de prijzen. We slagen er met enige regelmaat in om ons bij de wereldtop te scharen, maar het lukt niet altijd om die prestaties ook om te zetten in

eremetaal. Dit keer waren we echter duidelijk de beste ploeg van het toernooi."

'LOODLIJNTJE'

Tijdens de trainingen zag het er nog niet direct naar uit dat

Oranje kans zou maken op eremetaal. De Nederlanders vingen wel aardig vis, maar verspeelden ook de nodige exemplaren. "Veelal barbelen", licht Van Schendel toe. "Die sneden bij een laatste ont-

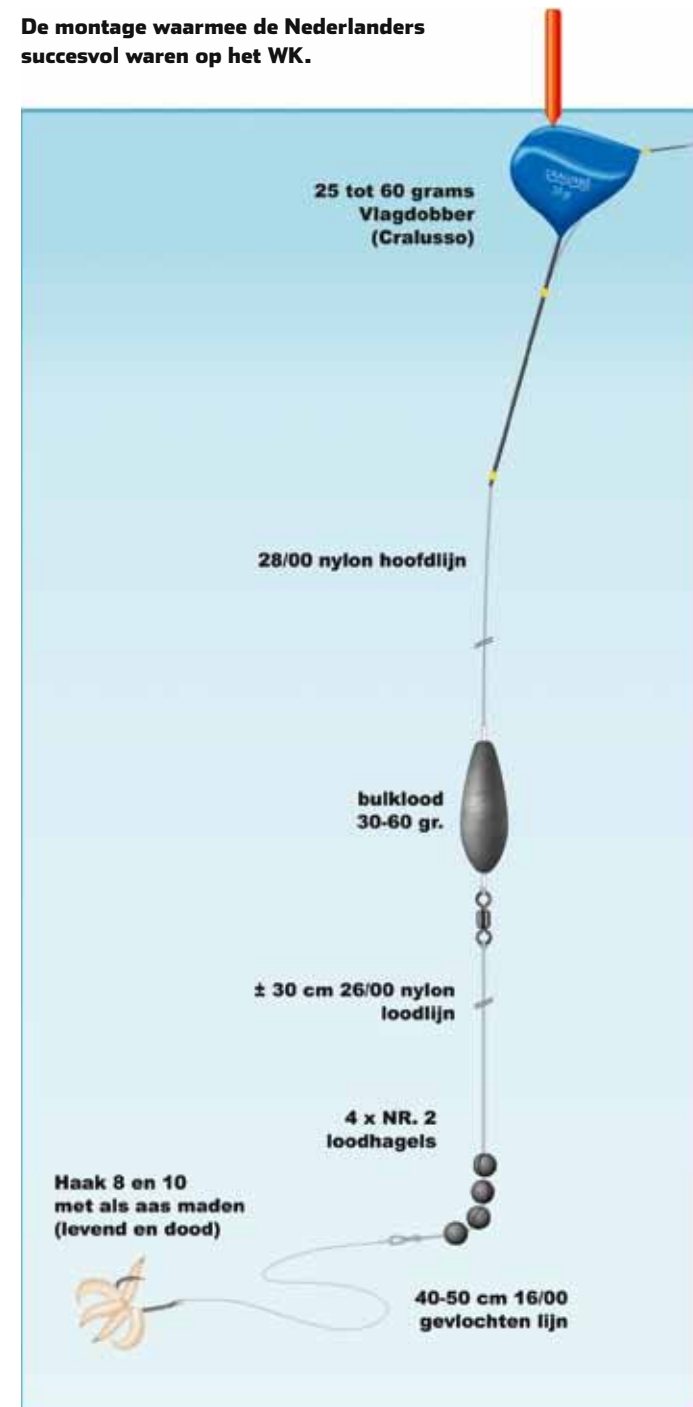
snappingspoging vlak voor de kant met hun rugvin de nylon onderlijn (tot zelfs 0,26 mm) regelmatig als een scheermes af." De oplossing werd bij de laatste training afgekeken van een Engelsman. Die monteerde net onder het hoofdlood een wartel, met daaraan een stukje iets dunnere nylon met de valloodjes (zie illustratie). "Dit 'loodlijntje' was de zwakste schakel van de montage, zodat dit als eerste brak mocht je vastraken aan de vele stenen of mosseltjes op de bodem. Nu kon je meteen een nieuwe loodlijn plaatsen

en snel verder vissen. Bovendien bood dit ook de oplossing voor ons probleem van het niet durven vissen met onderlijnen van gevlochten lijn. Dat scheelde een hoop verspeelde barbelen."

STICKY MAG

Gedurende de oefensessies werd nog een belangrijk detail uitgedokterd: de samenstelling van de geplakte

De montage waarmee de Nederlanders succesvol waren op het WK.

Goran Radovic, winnaar van het individueel goud, geflankeerd door Stefan Altena (links) en Arjan Klop (rechts).

madenballen (sticky mag). In het snelstromende water – het wedstrijdparcours was een afwateringskanaal dat door de hevige regenval veel afvoer te verwerken had – was het zaak om het voer naar de bodem te krijgen en de maden daarna vrij te geven. Van Schendel: "Dode maden in harde voerballen bleven echter niet lang liggen. Daarom kozen we voor levende maden die we met steentjes samenplakten om ze in het vier tot vijf meter diepe water naar beneden te krijgen." In het begin plakte alles echter constant aan elkaar en gingen de madenballen niet snel genoeg open. "Na wat spioneren en experimenteren in een kraakhelder en ondiep riviertje, bleek dat we kleinere steentjes moesten gebruiken om tot de perfecte samenstelling te komen. We hebben een halve week gezocht naar de goede plak waarbij de voerballen pas op de bodem openbraken."

701 DRIFTEN IN 4 UUR

De sterke stroming vroeg om nog meer aanpassingen van de techniek. Zo visten de Nederlanders uitsluitend met vlagdobbers van 25 tot zelfs 60 gram, afhankelijk van de soms wat snellere of tragere stroming op een bepaalde plek. "Je kon gewoon niet blokkerend vissen, dus iets vertraagd doordrijven was het devies. En dat keer op keer", zegt Van Schendel. "Je zult het haast niet geloven, maar een Luxemburgse visser heeft ge-

teld dat hij tijdens een sessie van 4 uur precies 701 driften maakte. In datzelfde tijdsbestek gooide je ook nog 15 liter aan voer – een zwaar en bindend lokvoer waaraan een sterk kaasadditief en uitsluitend wat dode maden werden toevoegd – geplakte maden en steentjes (8 liter) in het water. Dat zijn ongelooflijk veel balletjes wanneer je aan het begin amper iets voert." Tijdens de wedstrijd was van stilzitten dus geen sprake.

FLITSENDE START

Dat was op de eerste wedstrijddag ook niet het geval, want de Nederlandse ploeg ging als een speer. Met in totaal 16 klassementspunten zette Oranje een bizar goede prestatie neer. "Iedereen had voorspeld dat er zelfs voor de winnaars een groot puntentotaal uit zou rollen, dus we wisten direct al dat we een hele hoge klassering te pakken hadden. Dat klopte ook, want we stonden eerste met bovendien een marge van zeven punten naar de nummer twee." De bondscoach was er na die eerste wedstrijd nog niet gerust op. Zeker niet omdat het weer was begonnen met regenen en dit pas in de loop van de volgende dag ophield. "Het water was tot dan toe gelukkig amper donkerder gekleurd door de regenval. Maar ik was als de dood dat dit alsnog zou gebeuren, waardoor de vangsten sterk terug zouden lopen. Dat zou onze kansen namelijk enorm verkleinen."

Jurgen Spierings landt een barbeel in het snelstromende stuwkanaal naar de Drava.

OP TITELKOERS

Het water was op zondag weer enorm gestegen – ook tijdens de wedstrijd steeg het nog ruim 25 centimeter – maar qua kleur viel het nog steeds mee. “De vangsten waren gemiddeld minder dan een dag eerder, maar al met al mochten we zeker niet klagen”, zegt Van Schendel. Zijn ploeg kreeg de vis weer aan de praat en er werden ook enkele grote exemplaren gevangen. “Na 2,5 uur stonden we er geweldig goed voor in drie vakken, gemiddeld in een vierde vak en zonder vis in het vijfde vak. In dat laatste vak zat Dieter Friederichs en, hoe lullig ook voor hem, daar konden we ons geen betere visser wensen. Hij ving eerst een kleine barbeel en later nog een exemplaar van 2 kilo die enorm belangrijk was.” Ook Jurgen Spierings had het lastig. Hij haakte de nodige vissen, maar die bleken vaak te sterk. “Er was er een bij die de lijn brak en ook nog even vier hengeldelen meenam. Toch wist Jurgen met zijn score de schade nog enigszins te beperken.”

WERELDKAMPIOEN

Zowel Jo Adriolo, Arjan Klop en Stefan Altena zaten bij de beste twee in hun vak, dus daar kon niet zoveel misgaan.

“Dat we weer uitstekend hadden gevestigd, was wel duidelijk. Maar het bleef na de wedstrijd toch nog lang spannend omdat precies de ‘verkeerde’ landen (Tsjechië en Servië) het ook goed hadden gedaan.” Uiteindelijk noteerde Nederland 22 punten op dag twee, maar zelfs toen was nog niet zeker of het voldoende was voor de zege en de wereldtitel. Uiteindelijk

kwam het verlossende bericht dat aan alle onzekerheid een eind maakte: Nederland was wereldkampioen! “Toen volgde uiteraard bij iedereen in het team een enorme ontlading. We hebben er met zijn allen keihard voor gewerkt en dan is het fantastisch om het met zo’n schitterend resultaat te bekronen. De tweede plek individueel voor Stefan Altena

en het brons voor Arjan Klop zijn daarbij de kers op de taart, maar titels win je vooral door de mindere uitslagen beperkt te houden. Daarom dus echt alle lof voor iedereen in de ploeg: inclusief reserve Wim Fuhler, bankrunner Ramon Ansing en mijn collega bondscoach Stefan Verhoeven.”

DIK VERDIEND

Van Schendel is met recht bijzonder trots op dit fraaie resultaat. “Het is bijzonder mooi om dit succes te mogen meemaken met een relatief jonge ploeg aangevuld met oude rotten als Jo en Dieter. Deze prestatie is een optelsom van eerdere ervaringen bij grote internationale wedstrijden. Daar kwamen we niet altijd even goed uit de verf, tegenvallers horen er nu eenmaal bij. Maar deze titel is een klinkend bewijs van het wedstrijdbeleid van Sportvisserij Nederland en de stijgende lijn die ik al enkele jaren zie. In onze sport ben je natuurlijk hooguit ‘de beste van het moment’, maar wij waren dat duidelijk op het WK in Kroatië. Het was gezien de omstandigheden zeker niet makkelijk, maar wij zijn hier van alle teams het beste mee omgegaan. Dit goud is dus dubbel en dwars verdiend!”

Sportvisserij Nederland bedankt Sensas voor de sponsoring van het Nationale Team Zoet.

Sensas

‘DETAILS MAKEN HET VERSCHIL’

Stefan Altena was met een tweede plek in het individueel klassement de beste Nederlander op het WK. De sleutel van het Nederlandse succes zat volgens hem in de details. “Tijdens de trainingen kregen we steeds meer grip op de visserij en voor aanvang van de wedstrijd stond alles op de rit.”

Gevraagd naar de verklaring voor het Oranje succes, omschrijft Stefan Altena het WK als een soort puzzel. “En gedurende de trainingsweek vielen de stukjes allemaal op hun plaats. Iedere dag werden we weer wat beter en kregen we meer grip op de visserij. Aan het eind van de week hadden we alles op de rit staan.”

DETAILS

Daarbij waren het de details die uiteindelijk het verschil maakten. “Dan moet je denken aan het fijnere grind voor de sticky mag waardoor de ballen met geplakte maden beter uit elkaar vielen. Het agressief voeren waarbij we na zeven à acht driften van ieder 20-25 seconden één balletje voer en twee balletjes sticky mag brachten. Vissen met gevlochten onderlijnen waardoor we minder vis verspeelden. En de prototypes van nieuwe vlagdobbers die we op donderdag binnen kregen. Die zwaardere dobbers sneden de stroming beter af, waardoor je mooiere driften kon maken. Dat was cruciaal voor een goede aasaanbieding.”

TEAMPRESTATIE

Ondanks dat hij met twee sectoroverwinningen zelf bijzonder goed scoorde, roemt Altena de teamprestatie. “Mijn individueel zilver valt misschien meer op, maar iedereen heeft zijn aandeel geleverd. Juist op de mindere plekken van het parcours, bijvoorbeeld waar Dieter zat, hebben we ook goed gevestigd. Dat betaalt zich uit in de teamuitslag.” Ook met de teamspirit zat het wel goed. “Wim Fuhler was op de eerste dag reserve en gaf aan dit op dag twee te willen blijven omdat dag één zo goed was verlopen. Dat tekent het vertrouwen in en de opofferingsgezindheid voor elkaar.”

REALISTISCH

Vooraf had Altena verwacht zo tussen plek zes en tien te eindigen. “Italië, Engeland, Polen, Tsjechië, Servië en Kroatië waren de grote kanshebbers. We zijn realistisch en kennen onze plek in het internationale wedstrijdvisseren.” Zelfs na dag één zagen de Nederlanders zichzelf niet als de grote favoriet. “We waren uiteraard tevreden met het resultaat, maar rekenden ons nog niet rijk. Gelukkig pakte het vasthouden aan de tactiek goed uit. Nadat we eerder al een paar keer hebben bewezen dat we tegen de top vijf van de wereld aan zitten, viel bij dit WK alles precies op zijn plek.”

‘ONBEKENDE VISSERIJ WAS VOORDEEL’

Arjan Klop moest na een onderling duel met Goran Radovic op dag twee het individueel goud aan de Serviër laten. Toch is hij ook enorm blij met zijn bronzen plak. “Dat is een mooie bijkomstigheid bij de team zege, want die is toch echt het allerbelangrijkst.”

Dat de visserij aan het stuwkanaal naar de rivier de Drava – zeker gezien de hevige regenval en grote afvoer – geen typische Nederlandse visserij was, werkte volgens Klop niet in het nadeel van de Oranje equipe. “Een visserij die je niet beheerst treedt je meer met open vizier tegemoet dan een bekende visserij. Doordat je de fitnesses niet kent blijf je nadenken en uitproberen hoe het mogelijk nog beter kan. Dat we de visserij in Kroatië niet goed kenden, is dus zeker geen nadeel geweest.”

UITDOKTEREN

Tijdens de trainingen ving Klop en co aardig vis, maar wel minder dan andere landen. “We zijn de hele week bezig geweest met uitdokteren wat nou de beste aanpak was. Naar aanleiding van onze ervaringen tijdens de trainingen wisten we wat niet werkte. Pas op vrijdagavond hebben we de tactiek voor de wedstrijd definitief bepaald.” Daarbij zaten een paar slimheidjes die ze afkeken bij de concurrentie. “Het ‘loodlijntje’ zagen we bij de Engelsen en de gevlochten lijnen waren een trucje van de Italianen. Toch waren we een van de weinige landen die hiermee visten.”

VEEL VOEREN

Het agressief voeren was een ander belangrijk onderdeel van de gekozen tactiek. “De maximaal toegestane hoeveelheid voer maakten we dus iedere wedstrijd op. Dit betrof 8 liter stenen (aquariumgrind), 2,5 liter maden en 8 liter zwaar voer met daaraan nog wat kiezel toegevoegd voor extra verzanding. De eerste twee uur van de wedstrijd domineerden in veel vakken de snepen en nase, dan brachten we voornamelijk voer. De laatste twee uur van de wedstrijd gingen de barbelen doorgaans overheersen en schakelden we over op de sticky mag.”

EXTRA GLANS

Na het succes van dag één, toen hij zijn vak won, was Klop nog lang in de race voor individueel goud. “Op dag twee zat ik echter in hetzelfde vak als Goran Radovic; een specialist in dit type visserij. Na een laatste uur waarin in helemaal geen vis meer werd gevestigd, was het verschil slechts één barbeeltje. Jammer, maar ik ben ook enorm blij met de derde plaats. Bovendien is de teamprestatie het allerbelangrijkste. Dat we op een WK met dit specifieke type visserij en sterke concurrentie van de Balkanlanden zo’n unieke uitslag weten neer te zetten, geeft deze wereldtitel extra glans.”

